

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 1Er/2410/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315216565
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Baka
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4315216565.2

Uznesenie

Okresný súd Levice v exekučnej veci oprávneného: Union zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831, proti povinnému: E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, o vymoženie 4.327,81 Eur a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a exekúciu zastavuje.
II. Súdnemu exekútorovi Mgr. Vladimírovi Cipárovi, Exekútorský úrad so sídlom Vazovova 9, Bratislava, sa priznávaajú trovy exekúcie vo výške 50,75 Eur, ktoré je povinný uhradiť oprávnený do 3dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.09.2015 súd vydal poverenie č. 5402 142592, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.
2. Dňa 23.09.2019 povinný doručil súdu žiadosť o zastavenie exekúcie z dôvodu oddĺženia osobným bankrotom. Následne dňa 25.09.2019 súdny exekútor doručil súdu podanie, v rámci ktorého uviedol, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a bol zbavený všetkých dlhov.
3. Súd vykonaným šetrením v Obchodnom vestníku zistil, že Okresný súd Nitra uznesením č. k. 29OdK/172/2019 zo dňa 21.08.2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, ktorý je povinným v tejto exekúcii. Konkurzný súd vyhlásil konkurz podľa 4. časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii s názvom „Oddĺženie“.
4. Podľa § 167 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, návrh na vyhlásenie konkurzu podľa tejto časti zákona je oprávnený podať dlžník, ktorý je fyzickou osobou.
5. Podľa § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).
6. Podľa § 167f ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.
7. Podľa § 167f ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

8. V zmysle § 166a ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak tento zákon neustanovuje inak, len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi.

9. V prejednávanej veci pohľadávka oprávneného voči povinnému vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz voči povinnému ako dlžníkovi a ide o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze.

10. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak ju vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

12. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

13. S poukazom na citované ustanovenia § 57 Exekučného poriadku, v spojení s § 167f ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, súd rozhodol o zastavení tejto exekúcie.

14. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

15. Podľa § 30 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku, v exekučných konaniach začatých do 31.3.2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31.3.2017.

16. Súdny exekútor žiadal priznať trovy exekúcie vo výške 178,00 Eur.

17. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného predpisu, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

18. Podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

19. Podľa § 200 ods. 1 Ex. poriadku trovami exekúcie sú odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie.

20. Pokiaľ ide o paušálnu odmenu táto sa podľa § 15 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky 141/2008 Z. z. (ďalej len vyhláška), účinnosť od 1.1.2009, priznáva za taxatívne vymenované úkony exekučnej činnosti. Paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 €.

21. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak súd exekúciu zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eur.

22. V tejto časti súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu vo výške 33,19 eur.

23. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na 3 nehnuteľnostiach vo výške 99,57 eur, ktorú si uplatnil podľa § 6 vyhlášky, nakoľko pri určovaní odmeny súdneho exekútora podľa § 6 vyhlášky je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky a nie k zastaveniu exekúcie. V danom prípade nebola exekúcia na peňažné plnenie vykonaná ani sčasti, ale bola zastavená, a preto je na rozhodnutie o trovách exekúcie potrebné aplikovať

ustanovenia § 14 až § 16 vyhlášky. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013, ktorý uviedol: „Ustanovenie § 6 citovanej vyhlášky je zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, odvolací súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o osobitnú úpravu pre prípad zmeny súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nepriamo nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 citovanej vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6. Odvolací súd má za to, že pokiaľ by zákonodarca pripúšťal použitie niektorých ustanovení predchádzajúcich oddielov (pri výpočte odmeny podľa tretieho oddielu, uviedol by to priamo v § 14 prípadne § 15, ako je to uvedené v § 16 citovanej vyhlášky). Pokiaľ tak neurobil, je zrejmé, že pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade zastavenia exekúcie nemožno vychádzať z ustanovení citovanej vyhlášky upravujúcich spôsob určenia (výpočtu) odmeny exekútora pri vymožení pohľadávky.“

24. Podľa § 22 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Účelnosť vynaložených hotových výdavkov je nutné posudzovať vo vzťahu k času účelne vynaloženému a k účelne vykonaným paušálne odmeňovaným úkonom v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti.

V časti náhrady hotových výdavkov súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu za:

- poštovné 9,10 Eur,

Spolu 9,10 Eur.

25. Súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov v zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky za poštovné iba za doručovanie tých listín, ktorých doručenie poštou mal súd riadne preukázané, a teda sú k týmto listinám pripojené doručky. Súdny exekútor k svojmu podaniu pripojil fotokópie siedmich doručeníek. Súd má za to, že súdny exekútor preukázal, že poštovné náklady boli v sume 9,10 Eur bez DPH, preto mu súd priznal poštovné náklady v tejto výške.

26. Súd súdnemu exekútorovi nepriznal odmenu za poštovné pri ukončení exekúcie v hodnote 3,75 Eur, nakoľko súd nemôže súdnemu exekútorovi priznať výdavky, ktoré ešte neboli vynaložené, teda výdavky do budúca. Pri rozhodovaní o trovách exekúcie, súd rozhoduje o výdavkoch, ktoré súdny exekútor skutočne vynaložil a posudzuje ich účelnosť a hospodárnosť, čo pri výdavkoch do budúca nie je možné.

27. Keďže súdny exekútor je platiteľom DPH, zvyšuje sa jeho odmena v zmysle ust. § 196 EP o túto daň vo výške 20 %, teda o 8,46 Eur, a teda mu patrí 50,75 Eur.

28. Z uvedeného vyplýva, že trovy exekučnej činnosti potrebné na účelné vymáhanie nároku predstavujú spolu 50,75 Eur, ktoré oprávnený zaplatí súdnemu exekútorovi podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku.

29. Vzhľadom k uvedenému rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti výroku II. tohto uznesenia odvolať nie je prípustné.